

Віктор Ющенко

Українська мова – не просто засіб спілкування. В ній наша сила!

<http://www.umoloda.kiev.ua/number/0/2010/128064/>

Наша мова належить до тридцяти найпоширеніших мов світу. Наше письменство має тисячолітню традицію – від лігопису Нестора й “Слова о полку Ігоревім” до Григорія Сковороди, від Івана Котляревського, Тараса Шевченка й Івана Франка до нашого часу.

Українська мова – не просто засіб спілкування. Це – наша історична пам’ять, невичерпна духовна й культурна скарбниця. Це – живий зв’язок між тисячолітнім минулим, сучасністю і майбутнім великого народу.

В історії українців рідна мова завжди відігравала особливу роль: вона була основним націєтворчим чинником, єднала нас в один народ, хоча наші землі були розтерзані між чужими імперіями.

Саме зі слова розпочалося наше національне відродження, яке увінчалось відновленням української державності.

Імперські сили прекрасно розуміли, що Україна не буде упокорена, доки не вбито українську мову. Тому лінгвоцид чинився століттями – у вигляді прямих “валуєвських” та “емських” заборон, таємних постанов ЦК КПРС, масових репресій проти інтелігенції, нав’язування комплексів меншовартості й поступового витіснення української мови з суспільного життя.

Ми вистояли й перемогли, бо врятували свою мову й створили велику європейську літературу.

Сьогодні українська мова має статус державної, але справа не лише в статусі. Вона відіграє вирішальну роль у процесі національного відродження й консолідації єдиної української політичної нації, у згуртуванні всього світового українства.

Однак загрозу їй остаточно не усунуто, і це повинен розуміти кожен, кому не байдужа доля України. Сьогоднішня мовна ситуація в країні все ще залишається деформованою.

Любімо, бережімо, захищаймо й підтримуймо українську мову. У ній наша сила, бо в ній – наша особлива, не схожа ні на кого іншого вічна українська сутність.